

BÜYÜK YARIŞ

JOHN REYNOLDS GARDINER

1. Baskı: Beyaz Balina Yayınları, İstanbul 2016
Yeni Baskı: Beyaz Balina Yayınları, İstanbul 2025

Beyaz Balina Yayınları

BÜYÜK YARIŞ

JOHN REYNOLDS GARDINER

Özgün Adı: Stone Fox

ISBN: 978-975-999-933-9

© 1980, John Reynolds Gardiner

İllüstrasyonlar © 2003, Greg Hargreaves

© Bu kitabın Türkçe yayın hakları Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın Yönetmeni: Bülent Oktay

Editör: Aslı Onat

İlk okuma: Filiz Çiçek Bil

Düzeltili: Ergül Karakaya

İngilizceden çeviren: Tahire Firuze Başar Özkan

Kapak ve sayfa tasarımı: Kübra Yeşilyurt

Baskı ve Cilt: **MİLB MATBAACILIK YAYINCILIK**

KAĞITÇILIK San. ve Tic. Ltd. Şti.

Matbaa Sertifika No: 77090

Beyaz Balina Yayın Sanat Dağıtım Paz. San. ve Tic. Ltd. Şirketi

Ömerli Mah. Harmantepe Cad. No: 17 Kat: 4 Arnavutköy / İstanbul

Tel: 0212 544 41 41 Faks: 0212 544 66 70

Yayınevi Sertifika No: 49238 info@beyazbalina.com.tr

BÜYÜK YARIŞ

JOHN REYNOLDS GARDINER

Çeviren: Tahire Firuze Başar Özkan

• 1 •

BÜYÜKBABA

Günün birinde büyükbaba, yataktan kalkamadı. Orada öylece yatıyor, üzgün üzgün tavana bakıyordu.

Başta Küçük Willy, onun numara yaptığını düşündü.

Küçük Willy, büyükbabasıyla birlikte Wyoming'de bulunan bir patates çiftliğinde yaşıyordu. Patates çiftçiliği zor bir işti fakat çok da eğlenceliydi. Özellikle büyükbaba oynamak istediği zaman...

Bir defasında büyükbaba, korkuluk gibi ginyinmiş ve tarlada kıpırdamadan, öylece durmuştu. Küçük Willy'nin durumu fark etmesi, bir saat sürmüştü. Nasıl gülmüşlerdi ama! Büyükbaba o kadar çok gülmüştü ki gözlerinden yaş gelmiş, sakalı, gözyaşlarıyla ıslanmıştı.

Büyükbaba, sabahları hep çok erken kalkardı. Onun kalktığı saatlerde hava aydınlanmamış olurdu. Ateşi yakar, ardından kahvaltıyı hazırlayıp Küçük Willy'yi uyandırırđı. "Hadi, çabuk ol, yoksa tavuklarla birlikte yemek zorunda kalacaksın," der ve başını arkaya atarak bir kahkaha patlatırdı.

Bir defasında Küçük Willy uyumaya devam etti. Uyandığında tabağını dışarıda, tavuk kümesinde buldu. Tavuklar tabaktaki her şeyi silip süpürmüştü. O günden sonra, bir daha hiç geç kalkmadı.

Ta ki o sabaha dek... Nedense büyükbaba, o gün ona seslenmeyi unutmuştu. Küçük Willy, büyükbabanın hâlâ yatakta olduğunu o zaman fark

etti. Bunun tek bir açıklaması olabilirdi. Büyük-baba, onunla oyun oynuyordu.

Yoksa öyle değil miydi?

“Hadi kalk büyükbaba!” dedi Küçük Willy.
“Daha fazla oynamak istemiyorum!”

Ancak büyükbaba, yanıt vermedi.

Küçük Willy, koşarak evden çıktı.

Verandada bir köpek yatıyordu. Küçük Willy,
“Hadi Kutup Yıldızı!” diye seslendi. Köpek ayağa fırladı ve birlikte yola doğru koştular.

Kutup Yıldızı büyük, siyah bir köpekti. Alnında bulunan, gümüş para büyüklüğündeki beyaz leke, herkesin dikkatini çekerti. Bundan yaklaşık on yıl önce, Willy ile aynı gün doğmuştu.

Yolun bir buçuk kilometre ilerisinde, uzun ağaçlarla çevrili küçük, ahşap bir kulübe vardı. Doktor Smith, ağaçlardan birinin altındaki sallanan sandalyesine oturmuş, kitap okuyordu.

Küçük Willy, “Doktor Smith!” diye seslendi. Nefes nefese kalmıştı. “Çabuk gelin!”

Doktor Smith'in saçları bembeyazdı ve uzun, siyah bir elbise giyyordu. Teni bronzlaşmıştı. Yüzü de kırışıklıklarla doluydu.

“Büyükbaba, bana yanıt vermiyor,” dedi Küçük Willy.

Doktor Smith, “Herhalde yine numara yapıyor-
dur,” diye yanıtladı. “Endişelenecek bir şey yok.”

“Ama hâlâ yataktan çıkmadı.”

Doktor Smith, kitabından bir sayfa çevirip, okumaya devam etti. “Siz ikiniz, dün gece kaçta yattınız?”

“Çok, çok erken yattık. Ne şarkı söyledik ne de müzik çaldık.”

Okumayı bırakan Doktor Smith, “Büyükbaba yatmadan önce mızıkasını çalması mı?” diye sordu.

Küçük Willy, başını iki yana salladı.

Doktor Smith, kitabını kapatıp ayağa kalkarak “Willy, Rex'in koşum takımlarını bağlar mısın?” dedi. “Ben de çantamı alayım.”

Rex, Doktor Smith'in atıydı. Altın renkli, çok güzel bir hayvandı. Küçük Willy, Rex'i arabaya bağladı ve arabayı büyükbabanın çiftliğine doğru sürdüler. Kutup Yıldızı onlara yol göstererek havlıyor, önlerinden koşuyordu. Köpek, koşmayı çok seviyordu.

Büyükbaba, aynen bıraktıkları gibiydi. Yerinden hiç kımıldamamıştı.

Kutup Yıldızı, ön patilerini yatağın üzerine koyarak başını büyükbabanın göğsüne yasladı ve büyükbabanın gözyaşlarıyla ıslanan sakalını yalamaya başladı.

Doktor Smith, büyükbabayı muayene etti. Ederken de küçük siyah çantasındaki neredeyse tüm aletleri kullandı.

“O ne işe yarıyor?” diye sordu Küçük Willy. “Şimdi ne yapıyorsunuz?”

Doktor Smith, “Bu kadar çok soru sormak zorunda mısın?” dedi.

“Büyükbaba, soru sormanın iyi bir şey olduğunu söyler.”

Doktor Smith çantasından uzun, gümüş bir alet çıkardı.

“O ne işe yarıyor?” diye sordu Küçük Willy.

“Şşşt!”

“Peki, efendim. Affedersiniz!”

Doktor Smith muayenesini bitirdiğinde, tüm aletleri çantasına kaldırdı. Ardından pencereye doğru yürüyüp, patates tarlasına baktı.

Bir süre sonra, “Ürün bu yıl nasıl Willy?” diye sordu.

“Büyükbabanın dediğine göre, daha önce hiç olmadığı kadar iyi.”

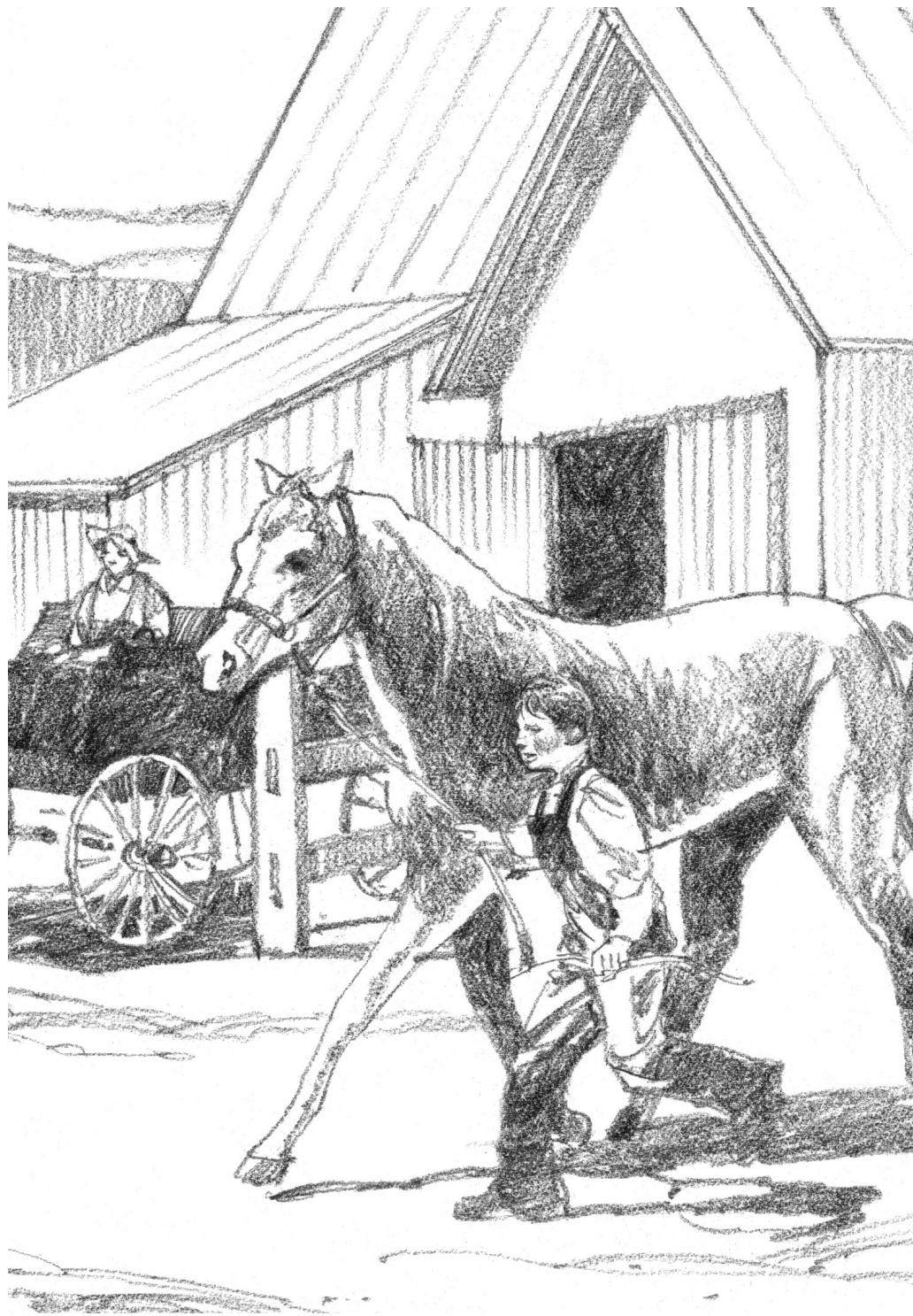
Doktor Smith, kırışmış yüzünü kaşıdı.

“Onun nesi var?” diye sordu Küçük Willy.

“Birilerine borcunuz var mı?” diye sordu Doktor Smith.

“Hayır!” dedi Küçük Willy. “Sorun nedir? Onun nesi var, neden bana söylemiyorsunuz?”

“Sorun da bu zaten,” dedi Doktor Smith. “Hiçbir şeyi yok.”

“Yani hasta değil mi?”

“Tıbbi olarak bir öküz kadar sağlam. İsterse yüz yaşına kadar yaşayabilir.”

“Anlayamıyorum,” dedi Küçük Willy.

Doktor Smith, derin bir nefes alıp anlatmaya başladı. “İnsan, vazgeçtiği zaman böyle olur. Yaşamaktan vazgeçtiğinde, nedeni her ne olursa olsun... Bu önce zihinde başlar, sonra vücuda yayılır. Gerçek bir hastalık ve tek tedavisi, kişinin kendi zihninde... Üzgünüm ufaklık ama öyle görünüyor ki büyükbaban artık yaşamak istemiyor.”

Küçük Willy, konuşmadan önce uzun süre sessiz kaldı. “Peki ya balık tutma, rodeo ve kızarmış hindi yediğimiz akşam yemekleri? Artık bunları yapmak istemiyor mu?”

Büyükbaba gözlerini kapattı ve yanaklarından süzülen yaşlar, sakalının arasında kayboldu.

Doktor Smith, kolunu Küçük Willy’nin omzuna dolarken, “Eminim bunları yapmak istiyordur,” dedi. “Başka bir sıkıntısı olmalı.”

Küçük Willy, yere baktı. “Onun canını sıkan şeyi bulup düzeltereğim. Göreceksiniz, büyükbabanın tekrar yaşama sevinciyle dolmasını sağlayacağım.”

Kutup Yıldızı da yüksek sesle havladı.